

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) a. Merkitseekö se, jos yrittäjä, joka käy kauppaan tietyillä tuotteilla tai palveluilla (jäljempänä ilmoittaja), käyttää hyväkseen mahdollisuutta kirjata internet-hakukoneen operaattorille — (internet-mainonnassa on mahdollista ilmoittaa maksua vastaan Googlen kaltaisiin hakuohjelmiin niin sanottuja avainsanoja (adwords). Kun hakukoneeseen syötetään kyseinen avainsana, hakutuloksena saadaan linkki ilmoittajan sivustolle löydettyjen sivujen luettelossa taikka tuloksena olevien sivujen oikeassa laidassa nimikkeen ”Sponsorilinkit” alla olevassa mainoksessa) avainsana, joka on sama kuin toisen (jäljempänä merkinhaltija) samankaltaisia tavaroita tai palveluja varten rekisteröimä tavaramerkki, siten että kirjattu hakusana — ilman että hakukoneen käyttäjä havaitsee asiaa — johtaa siihen, että sanan hakukoneeseen syöttänyt Internetin käyttäjä löytää hakuoperaattorin tuloksena antamasta luettelosta linkin ilmoittajan sivustoon, että ilmoittaja tässä tapauksessa käyttää rekisteröityä tavaramerkkiä (direktiivin 89/104/ETY) ⁽¹⁾ 5 artiklan 1 kohdan johtolauseessa ja a alakohdassa tarkoitettulla tavalla?
- b. Onko tässä yhteydessä merkitystä sillä, ilmaistaanko linkki
- tavallisessa luettelossa yhdessä löydettyjen sivujen kanssa vai
  - ilmoitusosaksi merkityssä osassa?
- c. Onko tässä yhteydessä merkitystä sillä, että
- ilmoittaja jo hakukoneen operaattorin www-sivulla olevassa linkissä todella tarjoaa tuotteita tai palveluja, jotka ovat samoja kuin tuotteet tai palvelut, joita varten tavaramerkki on rekisteröity, taikka
  - ilmoittaja omalla www-sivullaan, johon (1 a kysymyksessä tarkoitettu) internetin käyttäjä voi hakukoneen operaattorin sivulla olevan linkin kautta ”ottaa yhteyden” (”hyperlinkki”), todella tarjoaa tuotteita tai palveluja, jotka ovat samoja kuin ne tavarat tai palvelut, joita varten tavaramerkki on rekisteröity?
- 2) Jos ja siltä osin kuin ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, voiko direktiivin 6 artiklasta ja erityisesti tämän artiklan 1 kohdan b ja c alakohdasta seurata, että merkinhaltija ei voi kieltää ensimmäisessä kysymyksessä tarkoitettua käyttöä, ja mikäli vastaus on myöntävä, niin missä olosuhteissa näin voi käydä?
- 3) Siltä osin kuin ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, kysytään, onko direktiivin 7 artikla sovellettavissa, siltä osin kuin ensimmäisessä kysymyksessä tarkoitettujen ilmoittajan tarjous koskee tavaroita, jotka tavaramerkin haltija tai hänen suostumuksellaan joku muu on saattanut markkinoille yhteisössä ensimmäisessä kysymyksessä tarkoitettua tavaramerkkiä käyttäen?
- 4) Pätevätkö edellä esitettyihin kysymyksiin annetut vastaukset myös sellaisten ensimmäisessä kysymyksessä tarkoitettujen ilmoittajan kirjaamien hakusanojen osalta, joissa tavaramerkki on tarkoituksellisesti toistettu vähäisin kirjoitusvirhein ja joiden avulla internetin käyttäjän hakumahdollisuudet muuttuvat tehokkaammiksi ottaen huomioon, että ilmoittajan www-sivulla tavaramerkki esitetään oikeassa muodossa?

- 5) Jos ja siltä osin kuin vastauksesta edellä esitettyihin kysymyksiin seuraa se, että kyse ei ole direktiivin 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua tavaramerkin käytöstä, voivatko jäsenvaltiot tässä asiassa esitettyjen avainsanojen käytön osalta direktiivin 5 artiklan 5 kohdan nojalla ja jäsenvaltioissa voimassa olevien sellaisten säännösten nojalla, jotka koskevat suojaa muuhun tarkoitukseen kuin tavaroiden tai palvelujen erottamiseksi tapahtuvaa merkin käyttämistä vastaan, ilman muuta myöntää suojaa tämän merkin sellaista aiheetonta käyttöä vastaan, joka jäsenvaltioiden tuomioistuinten arvioinnin mukaan merkitsee tavaramerkin erottamiskyvyn tai maineen epäoikeutettua hyväksikäyttämistä taikka on haitaksi tavaramerkin erottamiskyvylle tai maineelle, vai pätevätkö tässä asiassa yhteisön oikeudessa kansallisille tuomioistuimille asetetut rajat, jotka liittyvät edellä esitettyihin kysymyksiin annettuihin vastauksiin?

⁽¹⁾ Jäsenvaltioiden tavaramerkkilainsäädännön lähentämisestä 21.12.1988 annettu ensimmäinen neuvoston direktiivi 89/104/ETY (EYVL 1989, L 40, s. 1).

Kanne 17.12.2008 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Espanjan kuningaskunta**(Asia C-560/08)**

(2009/C 55/18)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: S. Pardo Quintillán, D. Recchia ja J.-B. Laignelot)

Vastaaja: Espanjan kuningaskunta

Vaatimukset

- Yhteisöjen tuomioistuimen on todettava, että Espanjan kuningaskunta ei ole noudattanut
  - tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista 27.6.1985 annetun neuvoston direktiivin 85/337/ETY ⁽¹⁾ 2 artiklan 1 kohdan, 3 artiklan, tilanteen mukaan 4 artiklan 1 tai 2 kohdan ja 5 artiklan mukaisia velvoitteitaan erillisissä hankkeissa, jotka koskevat M-501-tien leventämistä ja/tai kunnostamista 1, 2 ja 4 tieosuuden osalta, ja ettei se ole noudattanut direktiivin 85/337/ETY 6 artiklan 2 kohdan ja 8 artiklan mukaisia velvoitteitaan M-501-tien leventämistä ja/tai kunnostamista koskevissa erillisissä hankkeissa 2 ja 4 tieosuuden osalta eikä myöskään direktiivin 85/337/ETY 9 artiklan mukaisia velvoitteitaan M-501-tien leventämistä ja/tai kunnostamista koskevissa erillisissä hankkeissa 1, 2 ja 4 tieosuuden osalta;

- luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta 21.5.1992 annetun neuvoston direktiivin 92/43/ETY⁽¹⁾ 6 artiklan 3 ja 4 kohtaa, luetuna yhdessä kyseisen direktiivin 7 artiklan kanssa, mukaisia velvoitteitaan M-501-tien leventämistä ja/tai kunnostamista koskevista erillisissä hankkeissa 1, 2 ja 4 tieosuuden osalta siltä osin kuin on kyse lintujen erityissuojelualueesta ES 0000056 "Encinares del río Alberche y río Cofio";
- direktiivin 92/43/ETY, sellaisena kuin kyseistä direktiiviä on tulkittu asiassa C-117/03 13.1.2005 ja asiassa C-244/05 14.9.2006 annetuissa yhteisöjen tuomioistuimen tuomioissa, mukaisia velvoitteitaan eikä direktiivin 12 artiklan 1 kohdan b ja d alakohdasta ilmeneviä velvoitteitaan M-501-tien leventämistä ja/tai kunnostamista koskevista erillisissä hankkeissa 1 tieosuuden osalta siltä osin kuin on kyse yhteisön tärkeänä pitämäksi alueeksi ehdotetusta alueesta ES 3110005 "Cuenca del río Guadarrama" ja 2 ja 4 tieosuuden osalta yhteisön tärkeänä pitämäksi alueeksi ehdotetusta alueesta ES 3110007 "Cuenca de los ríos Alberche y Cofio";
- Espanjan kuningaskunta on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komission nostama kanne liittyy hyväksytyihin hankkeisiin tai tapauksen mukaan Espanjan viranomaisten alueellisen M-501-tien (Comunidad de Madrid) leventämisen tai kunnostamisen yhteydessä toteuttamiin hankkeisiin. Komissio katsoo, että Espanjan kuningaskunta ei ole näiden hankkeiden osalta noudattanut direktiivin 85/337, sellaisena kuin kyseinen direktiivi on alkuperäisenä tai muutettuna, eikä direktiivin 92/43, sellaisena kuin sitä on tulkittu yhteisöjen tuomioistuimen asiassa C-117/03 13.1.2005 ja asiassa C-244/05 14.9.2006 antamissa tuomioissa, mukaisia velvoitteitaan.

⁽¹⁾ EYVL L 175, s. 40.

⁽²⁾ EYVL L 206, s. 7.

Kanne 19.12.2008 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Italian tasavalta

(Asia C-565/08)

(2009/C 55/19)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: E. Traversa ja L. Prete)

Vastaaja: Italian tasavalta

Vaatimukset

- On todettava, että Italian tasavalta ei ole noudattanut EY 43 ja EY 49 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se on antanut säännöksiä asianajajien enimmäispalkkioista
- Italian tasavalta on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Sitovien enimmäispalkkioiden vahvistaminen asianajajien tuomioistuintoiminnan ja muun kuin tuomioistuintoiminnan osalta on EY 43 artiklan mukaisen sijoittautumisvapauden rajoittamista sekä EY 49 artiklan mukaisen palvelujen tarjoamisen vapauden rajoittamista. Sitova enimmäispalkkiojärjestelmä, jota sovelletaan riippumatta suoritettujen työn laadusta, siihen vaaditusta työn määrästä ja niihin liittyvistä kuluista, voi nimittäin tehdä Italian juridisten palvelujen markkinat vähemmän houkutteleviksi ulkomaalaisille ammatinharjoittajille. Muihin jäsenvaltioihin sijoittautuneet asianajajat ovat siten haluttomia sijoittautumaan Italiaan taikka tarjoamasta siellä väliaikaisesti palvelujaan.

Ensinnäkin uuden (ja lisäksi erittäin monimutkaiseen) palkkiojärjestelmän välttämätön omaksuminen merkitsee lisäkustannuksia, jotka voivat olla esteenä perustamissopimuksessa tunnustettujen perusvapauksien käyttämiselle.

Toiseksi palkkiojärjestelmän yläraja rajoittaa lisäksi oikeudellisten palvelujen vapaata liikkuvuutta sisämarkkinoilla, koska sillä estetään se, että muihin jäsenvaltioihin kuin Italiaan sijoittautuneet asianajajat saavat asianmukaisen korvauksen toiminnastaan; tämä saa aikaan sen, että jotkut asianajajat, jotka pyytävät toiminnastaan suurempia palkkioita kuin Italian lainsäädännössä on vahvistettu Italian markkinoiden ominaispiirteiden perusteella, ovat haluttomia toimimaan Italiassa tai sijoittautumaan sinne.

Lisäksi Italian palkkiojärjestelmän joustamattomuus estää asianajajia (mukaan lukien ulkomaille sijoittautuneet asianajajat) tekemästä yksittäistapauksia koskevia tarjouksia erityisissä tilanteissa ja/tai tietyille asiakkaille. Esimerkiksi tarjoamasta tiettyjen juridisten palvelujen pakettia kiinteään hintaan taikka tarjoamasta eri jäsenvaltioissa suoritettavien juridisten palvelujen kokonaisuutta yhteishintaan. Italian lainsäädäntö saattaa siten vähentää ulkomaille sijoittautuneiden asianajajien kilpailukykyä, koska sillä evätään näiltä tehokkaat menetelmät päästä Italian juridisten palvelujen markkinoille.

Riidanalainen toimenpide ei myöskään ole soveltuva Italian viranomaisten tarkoittaman yleisen edun saavuttamiseen eikä se ole vähiten rajoitettava toimenpide sen saavuttamiseksi. Erityisesti se ei ole soveltuva takaamaan vähävaraisempien henkilöiden oikeuksien turvaaminen taikka varmistamaan oikeudellisten palvelujen käyttäjien suoja taikka oikeuslaitoksen hyvä toiminta. Se ei myöskään ole oikeasuhteinen, koska on olemassa muita toimenpiteitä, jotka ovat ulkomaille sijoittautuneiden asianajajien kannalta tuntuvasti vähemmän rajoittavia mutta jotka ovat aivan yhtä (taikka paremmin) soveltuvia Italian viranomaisten asettaman suojatavoitteen saavuttamiseksi.